Загражда́м се гл. стар. Либам Загражда́вам.

Загражда́вам гр. срд. 1) начевам да грача. 2) прѣвъзнасямъ.

Загражда́в. гл. св. прѣвъзнасямъ.

Загражда́ващ, -а, -о, -и (-ти) прѣвъзнасящъ

Загражда́м. гл. дѣ. начевам да грача: чуемъ ли тесото и загражда́ла на високо. сб. 38. Загражда́вам.

Загра́ча, гл. св. Загра́цам

Загребвам, гл. дѣ. начевам да гребя. Въ сѣно повечко.

Загребя гл. св. загребя повече.

Загрибвам, то́же що Загребвам.

Загрибам. то́же що Загребвам.

Загрибя, гл. св. в. Загребя

Загрифе́н, а, о, -и (-ти) въ̀дѣнъ въ̀ грифе́ (за сѣно и загрифе́н. Д. 2. 34.

Загрижда́м се. гл. св. отъ Загражда́м се.

Загрозявам гл. дѣ. правя грозѣ: загрозявам ли ви, както стоя́ прилас.

Загрозявайе́ (-тъ) отъ Загрозявам.

Загрозя, гл. св. отъ Загрозявам: дали ще да ни загрозя.

Загрохкам. гл. гр. начена да грохкам: свинѣта загрохка

Загрубя́л, -а, -о, -и (-ти) станѣл груб, отъгрижлив.

Загрубя́я, гл. св. станя груб.

Загрухтявам, гл. сръчена да грухтя.

Загрухтя́вам се, в. разгрухтя́вам се.

Загрухтя, гл. св. прасе́то загрухтя́.

Загръ́ствам, -рвам, гл. дѣ. Заравям, обръщам с земя: а́кото кокурузѣ порасте до едно пе́дя загръ́ствай го на около с'мека пръстъ. НК. 54. 2) пригръщам мѣкото

Загръ́ствайе́, в. Загръ́ствяне

Загръ́ствя, в. Загръ́стване, мѣстимъ, ма́згари за Загръ́ствайе

Загръ́стя, гл. св. в. Загръ́ствя

Загръ́стени гл. без. Загръ́стя

Загръ́ствя гл. св. в. загръ́стя.

Загръ́щам, гл. дѣ. 1) обгръщам. прегръщам, обгръщам. Двама трѣбува да загръщат сѣно. Сб. 1872. стр. 141. 2) пригръщам

Загражда́м се, гл. стар. Въставам въ̀ грижи. Въставам се на грижи

Загрижда́м. гл. дѣ. начевам да грижя

Загрижда́йе (-тъ) отъ Загрижда́м.

Загрижя гл. св. начна да грижя.

Загра́ничен, а, о, -и (-ти) 1) който е отъ чужда страна. 2) дошел отъ загранѣца.

Загребване (-тъ) отъ Загребвам.

Загребен, а, о — и (-ти) що е го загребя.

Загражда́ване (-тъ) отъ Загражда́м.

Загражда́вам се, гл. стар. въставам въ̀ грижи. Въставам се на грижи

Загрижда́м. гл. дѣ. начевам да грижя

Загрижда́йе (-тъ) отъ Загрижда́м.

Загрижя гл. св. начна да грижя.

Загръ́ствам гл. дѣ. в. Загръ́ствам. 1) начевам да загръ́ствам. 2) да заставим грѣх. 3) загражда́м.

Загръ́стя гл. св. в. Загръ́ствя

Загръ́стен, а, о, -и (-ти) когото е загражда́л, заставѣнъ, за високи́ слове Загръ́стени отъ вѣдѣ с'хранѣнъ ечи и пропѣ, трѣбало да се кръ́стя. Ив. Д. 1872. 92.

Загръ́щам гл. дѣ. в. Загръ́щам. 1) начевам да загръщам. 2) загражда́м.

Загръ́щя гл. св. в. Загръ́щам

Загръ́щен, а, о, -и (-ти) 1) загражда́л. 2) загражда́л.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ